

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF | # 8 | 6-7 English pages

Vineri | 3 iunie | 2016 www.tiff.ro

Welcome, Sophia!

„Nu am dorit să îmi corectez biografia, dar am vrut să povestesc ceea ce mi s-a întâmplat pentru că sunt mândră. Am fost într-adevăr, un nimeni, o copilă nefericită de viața pe care o trăiam alături de familia mea. În acele vremuri, în timpul războiului toată lumea a suferit de foame”

spune ea într-un interviu acordat publicației *The Telegraph*.

O frumusețe răpitoare, o carieră cinematografică uluitoare și un destin fabulos i-au adus Sophiei Loren celebritatea pe plan mondial.

Faimoasa actriță este la Cluj în calitate de invitat special al TIFF 2016 și va participa în această seară la proiecția filmului *Căsătorie în stil italian/Matrimonio all'italiana* (r. Vittorio de Sica), la Casa de Cultură a Studenților, de la ora 18:30. Sâmbătă, Sophia Loren va primi Premiul pentru întreaga carieră la Gala de închidere a celei de-a 15-a ediții a TIFF.

Sophia Loren a jucat în aproape 100 de filme, a primit zece de premii internaționale și în 1991 a fost onorată de Academia Ame-

ricană de Film pentru întreaga carieră, fiind declarată o „comoară a cinematografiei mondiale”. În 1999 a fost apreciată de către American Film Institute drept una dintre **marile legende ale epocii de aur de la Hollywood**. A avut apariții pline de glamour în reviste, magazine, calendare, producții de televiziune, iar frumusețea ei a inspirat inclusiv muzică. Mick Jagger și Keith Richards i-au dedicat o melodie – „Pass the Wine (Sophia Loren)”.

În volumul autobiografic „Yesterday, Today,

Tomorrow: My Life”, lansat în urmă cu doi ani, Sophia Loren povestește din culisele vieții sale private, care se confundă deseori cu filmul.

Prima apariție cinematografică a Sophiei Loren a fost în filmul *Quo Vadis* (1951). Patru ani mai târziu apărea pe coperta *Life Magazine*, moment în care de frumusețea ei începe să se vorbească peste tot în lume. Sophia Loren i-a fascinat nu doar pe iubitorii de film, ci și pe partenerii ei de platou. Printre ei s-au numărat Cary Grant, Peter Sellers, Clark Gable, Frank Sinatra,

Gregory Peck, Jack Lemmon, Paul Newman sau Marlon Brando. Momentul care a propulsat-o printre marile staruri de cinema ale lumii a fost anul 1958, când a semnat un contract cu studioul Paramount, la Hollywood. În 1961, rolul dramatic al mamei din *La Ciociara* (1961), în regia lui Vittorio de Sica, i-a adus 22 de premii internaționale, inclusiv unul de interpretare la Cannes și un Oscar, devenind, astfel, prima actriță premiată cu statueta pentru un film străin și prima actriță italiană distinsă cu acest trofeu.

Interviu

Zilele Filmului Românesc. Ionuț Teianu, despre documentarul *În căutarea tatălui pierdut*.

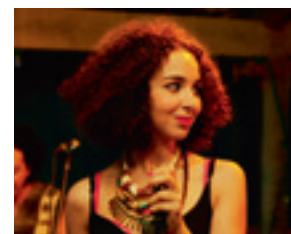
»Pagina 4

InterogaTIFF Industry

Interview with Alex Trăilă, counsellor to the Ministry of Culture.

»Pagina 7

InterogaTIFF

Baya Medhaffar, actrița principală din filmul *Cum deschid ochii* vorbește despre revoluție și literatură.

»Pagina 10

Cinematografele TIFF

- **CINEMA FLORIN PIERSIC**
P-ța Mihai Viteazul, nr. 11
- **CINEMA ARTA**
Str. Universității, nr. 3
- **CINEMA VICTORIA**
Bd-ul Eroilor, nr. 51
- **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3
- **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**
(Piața Unirii)
- **CERCUL MILITAR**
Piața Avram Iancu, nr. 1-3
- **CINEMA CITY IULIUS**
(În incinta Iulius Mall)
- Str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B
- **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
Str. I.C. Brătianu, nr. 22
- **CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR**
Str. Bugeci
- **SOMEȘ OPEN AIR**
Parcul „La Butuci”, Grigorescu
- **CINEMA MĂRĂȘTI**
Str. Aurel Vlaicu, nr. 3
- **DEPOZITUL DE FILME**
Str. Septimiu Mureșan, nr. 31-35

APERITIFF

Redactor-șef: Bianca Felseghi	Cristi Mărculescu Radu Meza Florentina Tătar
Redactor-șef-adjunct: Adrian M. Popa	Graphic design: Carmen Gociu Andrei Pastuhov
Redactori: Alexandra Damian Anca Grădinaru Ion Indolean Georgiana Madin	Tipărit la: Compania de Producție Tipografică

INFORMAȚII BILETE

- **Puncte de vânzare:**
On-line pe www.biletmaster.ro și prin aplicația mobilă oficială a festivalului.
Cinema Florin Piersic, Cinema Arta, Cinema Victoria, Cinema City Iulius, Piața Unirii, Cercul Militar, Casa de Cultură a Studenților și Casa TIFF (pentru invitați și persoanele acreditate)
- **Program:** 09:00 - 23:00.
- **Prețuri:**
- **BILETE CUMPĂRATE CU ANTICIPAȚIE**
(cu minim o zi înaintea proiecției)
Bilet de intrare obișnuit: **10 lei**
Bilet pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei**
(biletul se cumpără în baza prezentării carnetului/legitimăției de elev/student sau a talonului de pensie)
- **BILETE CUMPĂRATE ÎN ZIUA PROIECȚIEI FILMULUI**
Bilet de intrare unic (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: **12 lei**.
- **BILETE CU REGIM SPECIAL**
Pentru copii și elevi: **8 lei**
(valabil doar pentru proiecțiile de film din programul EDUCATIFF)
Proiecțiile din Piața Unirii Open Air: **8 lei**
Proiecțiile de la Cinema Mărăști și Dacia - Mănăștur: **8 lei**
Bilete pentru concerte organizate la Urania Palace: **25 lei**
Concertele organizate la Casa TIFF: **15 lei**
Accesul este gratuit la proiecțiile Someș Open Air și Muzeul de Artă.

Proiect
susținut de
Ministerul
Culturii

10 pentru FILM 2016

Unde disciplina
întâlnește
generozitatea

La fiecare ediție de TIFF, din 2012 până acum, concomitent cu Zilele Filmului Românesc, 10 actori de teatru de pe scenele din întreaga țară au fost prezentați industriei de film, într-o încercare de a li se deschide drumul către mediul cinematografic.

Inițiativa îi aparține lui Dimény Áron și urmărește punerea în valoare a unor abilități și tipologii actoricești extrem de diverse care, deși remarcate în lumea teatrului, rămân necunoscute publicului și unui segment mare de realizatori din domeniul filmului. Programul a ajuns la cea de-a cincea ediție și mizează în continuare pe antrenarea actorilor într-o serie de activități (filmări profesionale de clipuri de prezentare, workshop-uri, întâlniri cu regizori, producători sau agenți de casting) menite să simuleze într-un incubator experiențele prin care trece un actor de film.

Cei „10 pentru FILM” din acest an sunt Cezar Grumăzescu, Andi Gherghe, Ciprian Scurtea, Cătălina Bălălu, Sânziana Tarța, Richard Balint, Alina Petrică, Cristian Righman, Ioana-Florentina Manciu și Nicholas Cațianis. Dincolo de familiarizarea lor cu infrastructura industriei de film și cu poziția actorului în interiorul ei, o noutate și probabil cel mai incitant lucru pe lista de activități a participanților de anul acesta a fost participarea colectivă la realizarea unor scurtme-

Foto: Chris Nemeș

traje care funcționează atât ca piese separate, cât și ca narațiuni de ansamblu.

Coordonatorul acestui proiect de grup este regizorul Radu Bărbulescu, iar la scrierea scenariului s-au implicat două dintre actrițele participante: Alina Petrică și Cătălina Bălălu. Scopul acestui omnibus compus din zece filme scurte realizate în diverse locații din și de lângă Cluj este distribuirea fiecărui participant într-un rol principal, menținându-se totodată o coerență de ansamblu la montarea pieselor împreună. Cea mai mare parte dintre participanți au jucat în scurtmetraje studențești anterior selecției lor în programul TIFF, dar nu au putut lua parte la ceea ce se întâmplă în spatele camerei. Faptul că proiectul de film colectiv „10 pentru FILM” îi implică în mai multe aspecte de producție este instructiv în ce privește necesitățile filmului și îi confruntă cu un tip de disciplină și de reacție spontană, despre care majoritatea declară că diferă semnificativ de modalitatea de lucru în teatru.

În afară de faptul că exersează abilitatea de a rămâne în rol între duble, într-un cadru

care îi solicită intermitent, cum e cel al filmului, pentru unii dintre ei este și foarte important prilejul de a-și cunoaște îndeaproape colegii de pe tot cuprinsul țării, cu care spun că în multe festivaluri nu au ocazia de a stabili vreo legătură amicală. Pentru mulți dintre ei, proiectul colectiv la care lucrează nu doar ca actori e un mod de a învăța cum să fie în permanență prezenți și atenți la necesitățile celuilalt – în acest caz, ale colegului de platou.

Georgiana Madin

Film surpriză!

Vineri, 3 iunie, înaintea proiecției de la **ora 19:00** cu filmul *Căini* (r. Bogdan Mirică) la Cinema Florin Piersic, vă așteptăm o surpriză cinematografică!

Vă așteptăm cu drag!

Votul Publicului

COMPETIȚIE

1	UȘA DESCHISĂ	4,64
2	TANNA	4,58
3	VRĂBII	4,37
4	CUM DESCHID OCHII	4,35
5	TREI POVEȘTI DIN MUMBAI	4,13

BAROMETRU GENERAL

1	SIERANEVADA	4,92
2	AVENTURILE LUI NELLY	4,90
3	DAMNAȚII	4,78
4	FEBRĂ ÎN ZORI	4,75
5	MR. GAGA	4,75

6	DOUĂ LOZURI	4,74
7	INGRID BERGMAN, DESPRE EA ÎNSĂȘI	4,71
8	6,9 PE SCARA RICHTER	4,68
9	TRUMAN	4,66
10	UȘA DESCHISĂ	4,64

#tiffmoments Foto: Vlad Cupșa, Chris Nemeș

Piața Unirii Open Air

Mad Max: Drumul Furiei - din nou în viitor

Filmul lui George Miller nu e o simplă poveste post-apocaliptică, ci o viziune plauzibilă a unui viitor pe care parcă-l simți apropiindu-se cu fiecare scenă de film.

Un film care a câștigat 199 de premii și a fost nominalizat de încă 186 de ori, *Mad Max: Fury Road* nu a setat doar noi standarde în arta cascadoriei, ci a învelit acțiunea într-un ambalaj care, pe măsură ce îl desfaci, îți dezvăluie măiestria ideilor.

Într-o Australie secătită de viață și de aproape orice urmă de civilizație, în care până și apa, transformată în Aqua-Cola, e sever raționalizată, hoinarul Mad Max (Tom Hardy) e convins că singurul mod de a supraviețui este să rătăcească singur. Planurile nu-i ies așa cum și-a dorit, fiindcă, pe drum, se întâlnește cu un grup care străbate imensul nimic, condus de Imperator Furiosă (Charlize Theron), o femeie care se revoltă împotriva unui tiran și luptă cu toate puterile să traverseze deșertul, pentru a ajunge înapoi în ținutul de baștină.

Pe Mad Max l-am mai întâlnit până acum, personajul trecând prin constante „reîncarnări” cinematografice încă din 1979. Deși a fost înfățișat pentru prima oară în Mad Max (1979), ca un tânăr polițist, a cărui scop era răzbunarea soției și fiicei sale asasinat, odată cu Mad Max 2: The Road Warrior (1981) și Mad Max Beyond Thunderdome (1985), personajul se transformă în cel mai

uman exponent al lumilor post-apocaliptice create de către George Miller, devenind cea mai desăvârșită versiune a sa în *Mad Max: Fury Road*.

La TIFF, filmul îi va transpune pe cinefili direct pe fabulosul câmp de luptă al lui Mad Max, de la ora 21:45, în Piața Unirii Open Air.

Iain Smith, producătorul filmului, va fi prezent la proiecție, iar la Gala de Închidere din 4 iunie, la Teatrul Național din Cluj, va primi Premiul Special pentru Contribuția adusă Cinematografiei Mondiale.

Alexandra Damian

„Tot filmul e de o nebunie perfectă și fantastică. Printre toate acele scene războinice ingenioase și vibrând de energie, *Fury Road* mustește și de o cantitate surprinzătoare de profunzime și atenție la modul în care se dezvoltă personajele”

- Richard Roeper, Chicago Sun Times.

TIFF Guests

MANFRED SCHMIDT

Manfred Schmidt este directorul executiv al Mitteldeutsche Medienförderung GmbH (MDM), unul dintre cele mai mari fonduri de cinematografie ale Germaniei. Schmidt este cunoscut pentru impresionanta activitate în cinematografie: a fost membru al teatrului „Maxim Gorki” din Berlin, iar în prezent este membru al Academiei Europene de Film și Președinte al Fundației Golden Sparrow.

HRVOJE HRIBAR

Născut în Zagreb, Croația, Hrvoje a avut o activitate prolifică în cariera sa, lucrând ca regizor, scenarist, producător și eseist. Este cunoscut pentru munca de regizor și producător pentru comedia *What is a Man without a Moustache?*, un film prezentat la peste 30 festivaluri internaționale de film și pentru cele două documentare realizate anterior. Cineastul a câștigat numeroase premii, printre care și Cel mai bun film croat al anului, pentru două lungmetraje și un scurtmetraj. Din 2010, este Director Executiv al Centrului Audiovizual Croat.

ROLANDAS KVIETKAUSKAS

Rolandas Kvietkauskas este directorul Centrului Lituanian de Film și fost consilier al Ministrului Culturii din Lituania.

Proiecție specială

0 ultimă poveste nespusă

Documentarul *Războiul Regelui/The King's War* (r. Trevor Poots) va fi proiectat vineri, 3 iunie, de la ora 19:15 la Cercul Militar.

Filmul se bazează pe un amplu interviu realizat de John Florescu cu M.S. Regele Mihai I al României, în limba engleză. Pentru a ilustra povestea spusă de Rege, producătorii apelează la mijloace artistice precum reconstituirile istorice. Documentarul exploatează documente inedite din arhivele românești și străine și beneficiază de consultanța istorică a lui Matei Cazacu, unul dintre cei mai importanți istorici români.

Arhitectura documentarului are ca punct central momentul 23 august 1944, când decizia tânărului rege a influențat decisiv cursul celui de-al doilea război mondial și a grăbit prăbușirea Germaniei naziste.

Documentarul va pune în valoare și imagini inedite din arhiva de filme a Familiei Regale a României. John Florescu, producătorul executiv al documentarului, este fiul istoricului Radu Florescu și descendent al unei vechi familii boierești din Țara Românească. Timp de 17 ani a fost Președintele „David Paradine Television Inc.” din SUA. A produs peste 150 de ore de emisiuni de televiziune pentru rețele precum CBS, HBO, BBC, The History Channel, Discovery-Times, PBS, Disney. A intervievat șase președinți ai Statelor Unite. Este fondator al Chainsaw Europe. Trevor Poots, regizorul și producătorul documentarului, a realizat, printre altele, serialul *Decisive Battles*, difuzat la History Channel. Aceasta este ultima dintre marile povești nespuse ale celui de-al doilea război mondial, dezvăluită de ultimul Șef de Stat din acele vremuri rămas în viață, Regele Mihai I al României.

TIFF Lounge

Regizorul Cristi Puiu, realizatorul filmului *Sieranevada*, întors de curând de la Cannes este invitat vineri, 3 iunie la TIFF Lounge.

Întâlnirea cu publicul are loc începând cu ora 17.00, și va fi moderată de jurnalistul Mihnea Măruță.

TIFF Aniversar

Regizorul Tudor Giurgiu și membrii cast-ului producției *Legături Bolnăvicioase* se vor întâlni cu publicul tiffot azi, de la ora 17:00 la Cinema Victoria, în cadrul unei proiecții speciale dedicate aniversării a 10 ani de la lansarea acestui film.

Zilele Filmului Românesc

Ionuț Teianu: „Într-un fel John Brâncuși Moore s-a împăcat cu tatăl său”

Regizorul Ionuț Teianu povestește experiența de a-l însoți pe John Constantin Brâncuși Moore, fiul nelegitim al celebrului sculptor, în documentarul *În căutarea tatălui pierdut*.

Foto: Raluca Erdei

Povestea asta e un veritabil subiect de presă.

Da, însă am evitat să o tratăm ca pe un subiect de presă. Filmul se rezumă la o istorie, un secret de familie pe care John Moore are curajul să nu îl mai respecte. Nu vrea să demonstreze nici că omul acesta ar fi cu adevărat fiul lui Brâncuși, nici că nu ar fi.

Cum ați ajuns la subiect și cum ați hotărât să îl dezvoltati?

Povestea a ajuns la mine din întâmplare. Intenționam să facem un film de ficțiune despre iubirile lui Brâncuși. Am aflat de Vera Moore și că aceasta a avut un copil cu numele de John Constantin Brâncuși Moore. L-am întâlnit imediat după ce se hotărâse să-și înceapă căutarea.

A fost greu să îl convingeți să lucreze împreună pentru acest film?

Nu știu de ce, dar a avut încredere deplină în mine. Astfel mi-a permis să fiu martorul a ceea ce se întâmplă în viața lui, în momentul în care el răsturna lucrurile.

Cât au durat filmările?

Mai mult de 3 ani, pentru că nu am vrut să influențez ritmul firesc al lucrurilor. Cu toate că, bineînțeles, atunci când știu că sunt filmați oamenii își schimbă comportamentul.

Simțiți că ați influențat în vreun fel căutarea?

Nu am jucat niciun rol activ. Dar îl observam, îl filmam, iar el îmi vorbea ca unui om căruia poți să îi spui lucruri fără să aibă consecințe. Vorbeam despre lucruri pe care nu le putuse vorbi cu copiii lui, pe care nu le vorbise cu mama lui. Deci, în sensul ăsta cred că da, l-am ajutat.

Cum anume a gestionat John această respingere din partea lui Brâncuși?

Și-a creat de-a lungul anilor o carapace care dă impresia că nu resimte emoții – eu sunt convins că resimte, dar nu le exprimă. Să-ți zic un lucru interesant: fiii lui, care au 37 și 52 de ani, nu-i spun „tată”, îi spun „John”. Asta nu are cum să nu aibă legătură cu trecutul.

S-a schimbat ceva în el pe parcursul călătoriei?

El a făcut un fel de călătorie pe urmele tatălui lui, încercând nu să îl descopere, ci să înțeleagă de ce Brâncuși nu l-a dorit niciodată. A descoperit că tatăl lui era un om, cu defectele și calitățile lui și, într-un fel, s-a împăcat cu el. I-a vizitat pentru prima oară mormântul. Apoi a trecut un an pentru a se decide să vină în România. Era foarte îngrijorat cum vor reacționa oamenii. El se prezenta singur ca fiind un turist. Dar în sat și-a întâlnit rudele, iar în acel moment s-a întâlnit cu ceva. Atunci a spus cine este. A fost primit extraordinar.

Ce ați simțit atunci?

Constatarea că, după ce timpul trece lucrurile nu mai pot fi schimbate și că ce s-a pierdut rămâne pierdut a fost puternică emoțional pentru mine.

Care sunt cele mai puternice momente din film?

Cele în care John, singur acasă, caută în lucrurile rămase de la mama lui. Ea a trăit o adevărată poveste de dragoste cu Brâncuși, care a durat până la moartea acestuia. Vera l-a iubit cu adevărat. A păstrat toate scrisorile lui Brâncuși, toate bilețelele, toate obiectele pe care Brâncuși i le-a dat. John nu se uitase ni-

ciodată la lucrurile astea. A căutat săptămâni prin pivniță, prin pod, prin dosare, tot ce a rămas. Asta a fost momentul cel mai emoționant. Paradoxal, mai emoționant decât călătoria de la Hobița.

Brâncuși ar fi mers pe jos de la Hobița la Paris. Voi cum ați călătorit de la Paris la Hobița?

Despre Brâncuși sunt foarte multe legende. Drumul spre Paris, pe jos, e una dintre ele. Cert e că drumul nu a fost făcut integral pe jos. Noi am folosit mijloace moderne de transport (avionul, mașina) nu am mers pe jos deloc.

Adrian M. Popa

TIFFashion

Loredana se întâlnește cu publicul

Vineri, 3 iunie, poate fi văzut în premieră documentarul *Never Ending Story*, povestea unuia dintre primele mari concerte de la Sala Palatului – show-ul *Dragoste* susținut de Loredana în 2012.

Construit pe structura concertului *Dragoste*, documentarul oferă informații inedite despre colaborările Loredanei cu artiști ca BUG Mafia sau Cristi Minculescu, dar și informații despre cum se organizează un concert de asemenea amploare.

Din această toamnă, cei care iubesc atât filmul, cât și muzica, o vor putea vedea pe Loredana într-un musical inspirat de ultimele zile din viața lui Judy Garland, *End of the Rainbow*. Regizat de Răzvan Mazilu, musicalul îi mai are în distribuție pe actorii Emilian Oprea (De ce eu?) și Gelu Nitu. Proiecția filmului *Never Ending Story - Loredana la Sala Palatului* are

loc la cinema Mărăști de la ora 15.00 și va fi urmat de un dialog între public, stilistul Loredanei, Radu Mada, și regizorul filmului, Remus Achim. Cei prezenți vor putea admira și o expoziție cu o selecție dintre cele mai spectaculoase costume ale artistei.

„Este un documentar despre arta de a aduce în fața publicului un spectacol muzical în România, despre efortul unei echipe de muzicieni, dansatori, tehnicieni, ingineri de sunet, promotori, producători, de a merge din oraș în oraș și a fi în formă în fiecare seară în fața spectatorilor, după drumuri lungi și obositoare”, zice Loredana.

TIFF.15
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 27.05-05.06.2016

CINE-CONCERT
**BRITISH
SEA
POWER**

LIVE. MUZICĂ ORIGINALĂ PENTRU
FROM THE SEA TO THE LAND BEYOND (2012)

SÂMBĂTĂ 4 IUNIE ORA 19³⁰

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

„CEA MAI BUNĂ TRUPĂ DIN MAREA BRITANIE”
- THE SUNDAY TIMES

tiff.ro

BILETE ONLINE
bilemaster.ro

TVF MOBILE APP

la-ți o tabletă ca-n filme!

Activează-ți un abonament de date și ai tableta Lenovo TAB 2 A7-30 la 0 euro!

0* euro
Ecran 7" Android

EuroGsm

*Ofertă valabilă la achiziția unui abonament Orange Net 12 cu perioada contractuală 24 de luni, în perioada 3 martie - 12 iunie 2016, în limita stocului disponibil.
www.eurogsm.ro

MOL Contează unde alimentezi!

1000 plinuri de carburant mingi PUMA
10 TV SONY

LA MOL CÂȘTIGI MULTE PLINURI!

Alimentează în benzinăriile MOL cu minimum 25L carburant și poți câștiga instant, prin tragere la sorți unul dintre cele 1000 plinuri de carburant* sau una dintre cele 1000 mingi Puma**.

În plus, dacă înregistrezi bonul pe www.molromania.ro, poți câștiga la final de campanie unul dintre cele 10 televizoare SONY.

Campania se desfășoară în benzinăriile Grupului MOL din România, în perioada 23 mai - 17 iulie 2016, detalii pe www.molromania.ro.

*1 plin de carburant = card de carburant MOL Blue în valoare de 250 Lei
**minge Puma Pro Training MS

Raiffeisen BANK **împreună** la FILM

Noi ne pricepem la banking.
Alții la filme.

Îi aplaudăm pe cei care le fac la **TIFF.15**

E.ON vă prezintă secțiunea "Cinema, Mon Amour" la TIFF 2016.

e-on

Interview

“A film like this should cost three times as much”

Igor Cobileanski, director of *Eastern Business*, comes to the Transilvania International Film Festival to see films and people.

His first time at TIFF was in 2005 with the short film *When the Lights Go Out*. In 2008 he won the award for best Romanian short with *Inspiration*. Meanwhile, after the immense success of the *Umbre* TV show, Igor Cobileanski is back at directing feature film, and his newest work, *Eastern Business*, premieres at TIFF 2016.

How was the experience of returning to directing feature film, having directed a TV series before?

Probably the same as the others before — easy, hard, unexpected, predictable, etc. Honestly, not being in Romania while the TV show was broadcast, I didn't quite feel for myself the success *Umbre* had with the audience. I just know it went well and that is perfect.

***Umbre* and *The Unsaved* have characters caught up in criminal activities. In *Eastern Business* the characters follow financial gain. What in the Romanian and Moldavian societies inspires you?**

Umbre and *The Unsaved* were not written by me, so the characters and their actions belong to the screenwriters. Also, there is a difference between the characters in *Eastern Business* and the ones in my other works. This is a comedy, the other were dramas.

How did the shooting of *Eastern Business* go? What was the duration of the whole project?

The shooting was hard — 40 degrees Celsius outside, 25 days, 54 locations, an international crew. I don't think anybody else other than Iuliana Tarnovețchi, the producer, would have dared to risk everything to shoot in these conditions. And if the film gets to be screened at TIFF and in other cinema theaters it's first and foremost thanks to her.

Did you have any hardships? What were the biggest challenges and fondest memories?

Hardships? Yes! Labour pains! A film like this should cost three times as much. And obviously, there were challenges! The biggest one was the script. It was written and rewritten over eight years. Also, we tried to emphasize a kind of humor which is sometimes said to be uncharacteristic to Romanians, a mixture of the Slavic and the Latin...The good memories I have are about the exceptional people on set!

How is the humor? Are Romanians and Moldavians essentially funny?

How the humor matters less. What's important for a film like this is situation comedy, and less language humor. I have to admit, I used both because I felt they completed each other. We'll see how that worked!

Other than directing fiction, you have experience with documentary. Do the two experiences influence each-other?

I shot my last documentary in 1999. It's been a while. I think it was a useful experience and I will probably go back to this genre if I find a topic I like.

You had your debut as an actor in *The Republic of Moldova*, then you went to film school in Romania, and then your activity was divided between the two countries. How do you see the two film industries?

The difference is that Romanian film industry exists in festivals and on screens, the Moldavian one still asks for money to come back into existence. But, it will get back on track, I'm sure. The similarities lie in the fact that we are just as hateful and spiteful, sometimes we gossip when we talk about someone else's success or the money granted to other film projects than our own.

What are your expectations for TIFF 2016?

To see films and people!

Interview by Flavia Dima, blog.tiff.ro

Romanian Days

Sieranevada seen by Dan Făinaru

Had the Cannes jury not been the most ridiculous feature of this year's edition, Cristi Puiu's *Sieranevada* would have reached Cluj adorned with one of the festival's main awards for it stood out on every account among all the films in competition.

Some people might consider the length once again excessive, though it is perfectly justified and fits into the frame of the previous two *Tales from the Bucharest Outskirts*. But its approach is so vastly different from the earlier ones that it complements and rounds up one more facet in the portrait of Romania today, while at the same time offering a family portrait that will ring true practically everywhere around the globe.

Shot almost entirely, with the exception of two scenes, in one flat — old-fashioned, cluttered and fully equipped with doors which constantly open once an issue is introduced, and then shut when the plot moves to the next one — this family reunion, gathered to celebrate the memory of their recently-deceased pater familias (which, incidentally, is hardly mentioned all through the film), Puiu's film is not just a subtle, ironic and perceptive observation of the contemporary Romanian middle class, but much more — it is a meditation on the relativity of truth, the unreliability of history, the significance of religion, the ever-

Once again, Puiu's camera, placed in the entrance hall of the family flat and entering one room or another before a door is closed in its nose, prefers to observe rather than participate in the proceedings.

growing generation gap, and the broken crutch of memory that we all tend to lean on more often than necessary. That all this is done in simple, natural, everyday dialogues, without

any academic pretenses and scientific arguments, makes it so much more accessible to an audience that otherwise risks being turned away by such themes.

The entire gathering is seen through the perspective of one main character, Lary (Mimi Brănescu), the eldest son of the dearly departed, a doctor who, we learn by the end of the film, has stopped practicing medicine in favor of selling medical equipment. Harassed by his wife who finds him insufficiently attentive to their family life, he reaches his parents' flat to join the rest of the relatives, who are impatiently waiting for the priest and his aides to arrive and perform the official memorial ceremony before they can all actually sit down and enjoy the copious meal, obsessively discussed and prepared all through the film but delayed, in a Bunuelian twist, down until the last scene.

One crisis follows another, as it is bound to happen when so many characters, familiar with each other, have to rub elbows for such a long time,

whether it is one of Lary's aunts constantly complaining about her boorish, deceitful husband, a young cousin dragging in a drunk or drugged (or both) friend to sleep off her trip, a sister confronting another aunt's nostalgia for Ceaușescu, or the conspiracy theories of yet another cousin, who has his own way of interpreting not only the Charlie Hebdo massacre (the memorial takes place only a few days after that tragedy) but also the September 11 terrorist attacks and Kennedy's assassination. All this and much more while the TV set is spouting, in the background, the latest news which may or may not be authentic.

Shot at eye level, this flat becomes the microcosm of a whole world, and if some of the things said or seen in the course of this film appear to be incomplete, it is all on purpose, for the viewer should fill up the gaps on his own, which shouldn't be too difficult, if one is sufficiently attentive.

Dan Făinaru

InterogaTIFF-Industry

“A law is a sectorial strategy, it is not only a framework”

Alex Trăilă is counsellor to the Ministry of Culture and panelist in the Workshop: *Romanian film law & tax incentives – new perspectives*, organized under TIFF Industry department.

This year you've become a board member of Romanian Film Centre and more recently counsellor to the Ministry of Culture. What changes when you see the Romanian film industry from that perspective?

During 2015 I was quite involved in sending notes and proposing changes for the Rules and Regulations regarding the funding sessions. Changing the side now, firstly as board member and now as well as counsellor allowed me to understand a lot the bureaucratic limitations that we are all facing as an industry. On the other hand it becomes a challenge to understand all these bureaucratic aspects and work around them in order to reach the wanted results. In the end I guess it is all about will and desire to reach a result and then solutions can be found.

What problems do you see with the present legal context for film funding and production in Romania?

The current legal framework worked and did the job for the past ten years. On the other hand it was drafted back then in a manner that has produced a lot of difficulties to the benefi-

ciaries and same to the Romanian Film Centre. In my opinion too many details and at the same time too much room for interpretation. The most difficult aspect is that meanwhile some amendments were introduced, the fiscal code has changed and there is no synchronization between the general legal framework and the cinema sector. We also need to update everything according the EU's Communication for the sector.

What do you think should change in the Romanian film law?

In my opinion, the law should be more structured towards a framework. A system of principles and directions, a guiding line, from which all the rest of rules and normative acts to derive from. There should be a reference point. There is a tendency in general to include as many details as possible, to feel safe that nothing will be change for a longer period of time. I feel that we have reached a point of maturity, fragile indeed in terms of administrations, but we need to be bold and when we write administrative rules, we need to make them the right way.

Who should have a greater say in where film legislation is heading?

When we discuss about where film legislation should go and especially who should decide on the matter, it gets tricky. I think the state should build a system, a proper system that will allow fair access to funding and with strong support to the newcomers in order to allow the development of talent and entrepreneurship. Now, the issue could be that those who are usually involved in writing a bill are not necessary active in the film industry and the direction they would go would stray from reality and real needs, lacking vision, despite all the good intention. In that sense, those writing the bill should and need to consult both the established and the emerging professionals. A bill should not respond only to an immediate need, but the effects should be projected on the longer run and highly assessed. A law is a sectorial strategy, it is not only the legal framework.

Are there any good or bad models Romania should follow?

Romania and any country in general should do the best in exchanging experience with other countries. I am not sure we can say that there is a good way or a bad way, we are all different countries, different developments, bureaucratic systems and so forth. In that sense, we should consult each other, we should learn in terms of intentions, but I am pretty convinced that the idea of copy-pasting something one country has done well and applying it in Romania is wrong by definition and with poor chances of success. We need to be part of a best

and worse practice exchange in order to learn and to get inspired. This is how we develop.

What is the role of events such as the Romanian film law & tax incentives – new perspectives workshop?

I like the idea of adding workshop to the title of the event, send the message that we are still at a work in progress level, that we are developing, consulting, discussing and learning. This doesn't mean we have not moved with the process further. Every now and then, going public with the directions you are heading and debating them next to colleagues from other countries is a good way to improve your own process. Your ideas face others, your working process and intentions are discussed and then you go back to the drawing board for fine tuning.

What do you expect will happen over the next period in terms of changes in film law?

At the level of Ministry of Culture, a working group was established earlier this year, to discuss and develop the changes that should be made on the current cinema law. A proposal was made and sent out for feedback. All the inputs were assessed and included in the text. Currently we have a draft and it is going to be further discussed among the film unions and professionals. The main changes are around the way how the funding will take place, the credit will change to a subvention, but we will keep the idea that if a film records profit, it will return a percentage to the film fund (inspired from the Polish system and not only).

Interview by Radu Meza

InterogaTIFF-Industry

The All-in-One Industry program at TIFF: the new phase of the industry section

The industry section of TIFF has grown considerably over the past few years and has become a complex section promoting and fostering the Romanian film industry. The industry section brings under one umbrella different programs – most of them already established parts of the section and concentrated during the Romanian Film Days.

The two most important workshops are the Transylvania Talent Lab (TTL) and the Transylvania Pitch Stop (TPS).

TLL has always been dedicated to young talent. In past years it focused on the development of film projects, an area very well covered by programs available in most film schools and festivals. However, little has been said and taught in Romania – and possibly even in Europe – about what happens after a film is made. This is why, this year, TTL has shifted its focus to those interested and/or involved in the management and administration of cinemas. TTL provides a five-day workshop that brings together active leaders in cinema with eleven participants from Romania and the Republic of Moldova who already work as movie theatre managers or aspire to this particular career. Moreover, according to the new industry manager, Dorina Oarga, this initiative was a natural extension of the national crowd-funding campaign “Save the Big Screen” launched in 2014 by the Romanian Film Promotion and TIFF. The campaign highlighted the fact that Romania is now the country with the fewest cinema theaters per

population in Europe, and that 78% of Romanian towns do not have any cinemas in use. Iris Praefke from Kino Movimento in Berlin thinks it is “very important to have educative programs for future cinema managers since exhibition is the last step in the moviemaking process and to make movies accessible to the audience.”

As far as the TPS is concerned, it is now in its third edition, and it is a workshop organized in collaboration with Connecting Cottbus and the Locarno Industry Days and dedicated to emerging filmmakers with fiction feature film projects in early development phase. It wraps up with a public pitching session in front of local and foreign industry guests, followed by one-on-one meetings with industry reps. The objective is to create a platform for new filmmakers and producers. “They are all first-time directors trying to get their first features off the ground so we have to make sure they do it well and attract as much attention as possible,” said one of the trainers, the Greek producer at Hectic Konstantinos Kontovrakis.

A third element of the industry section is the Closed Screenings program where a few handpicked upcoming Romanian productions in their final stage of post-production are presented to sales agents, festival programmers and distributors.

Instead of last year's think tank platform #FEEDback, this year's edition introduced “First Film First,” an intensive training program initiated by Goethe Institute with the

aim of supporting Southeast European film directors to develop their first feature-length film. The program lasts ten months and consists of four modules that will guide the eight participants through different phases of project development, each module being hosted by a relevant partner film festival in the region: the Manaki Brothers International Cinematographers Film Festival in Bitol, Macedonia, the Auteur Film Festival in Belgrade, Serbia and the Sofia International Film Festival in Bulgaria. The first workshop, conducted during TIFF, is dedicated to script development.

Another new segment of the industry section at this year's TIFF is “The Pitch,” a competition dedicated to young filmmakers from Transylvania, organized by Shorts TV. The first edition of “The Pitch” took place on Wednesday, June 1st, and the winner of the 5,000 EUR prize was Anda Pușcas with her project titled “Sol,” to be produced within a year after winning the prize. “The Pitch” also takes place at the Cannes, Amsterdam, and NexT film festivals.

Even if it is a constant work in progress, the success of the industry section of TIFF is yielding its fruit as one of the films presented in TPS in 2014 is presented in this year's Closed Screenings, while Daniel Sandru's 2014 TPS winning project will receive funding by the Romanian National Film Center and will be produced by Cristian Mungiu's production company Mobra Films. “I am looking forward to seeing what happens with last year's projects after Cottbus and Locarno and what their next step is,” Dorina Oarga said. As far as the long-term plans for the future are concerned, Oarga points to even further development and expansion, as well as towards always bringing in a little change “because change is good.”

Tara Karajica

Workshop

10:30 – 11:30 WORKSHOP IN FILM AND TALENT PROMOTION WITH DEBORAH KOLAR & JAN KEAN @ NAPOCA 15 (FREE ACCESS)

Deborah Kolar is Managing Partner of Kean & Kolar Communications, a company formed in 2008 specializing in strategic guidance to the global screen industry. Credits range from award-winning films such as *The Big Short*, *Selma*, *Noah*, *Nebraska*, *Flight*, *Hugo*, *True Grit*, *The Fighter*, *How to Train Your Dragon*, *Shutter Island*, and *Up in the Air*, to documentaries and numerous, prestigious foreign language films.

Jan Kean is Managing Partner of Kean & Kolar Communications specializing in strategic guidance to the global screen industry for awards campaigns, US and International media strategies, film festivals and markets, events management and entertainment industry consultation. Kean's prior experience includes executive positions in marketing and publicity at Orion Pictures, Dennis Davidson Associates and Premier Public Relations. She has worked on many studio, independent, foreign language and documentary films including such Oscar®-winners as *The Big Short*, *Pulp Fiction*, *Nebraska*, *How to Train Your Dragon*, *Hugo*, *Hotel Rwanda*, *Up in the Air*, *No Country for Old Men*, *Dances With Wolves*, *Platoon*, *Amadeus* and *Silence of the Lambs*.

#animal

Punctul de vedere al unei albine

Filmul își anunță ireverența și lipsa oricărui compromis încă din primul cadru, când Gyula Nemes își buftruluește fără preambul spectatorul care îndrăznește să-i vadă filmul pe ecranul calculatorului – inserând indiciul că avem de-a face cu o operă de artă în Cinemascope care nu merită un astfel de sacrilegiu. Apoi, *Zero* sare direct în tema lui cea mai constantă, albinele, pe care le tratează în spiritul temelor ecologice. După o scurtă călătorie prin stup, în care albinele aflate la treabă au parte de o reprezentare jucăușă în spiritul *comic book*-urilor, Gyula Nemes ne transportă într-un trecut – după toate semnele, o parodie a reprezentării civilizațiilor primitive în filme – în care tribul (fals) Fulani își închină odele zeilor care au binecuvântat crearea mierii pe Pământ.

O primă parte a filmului are de-a face cu sacralitatea de veacuri a acestui produs, pe care civilizația modernă nu o mai recunoaște ca atare. *Zero* virează brusc înapoi spre prezentul în care cunoștințele milenare ale

Un *rollercoaster* satiric și nepoliticos, dănuitor și imprezvizibil ca zborul albinei, *Zero* (r. Gyula Nemes, 2015) e un amestec eterogen care nu frânează deloc în trecerea lui turbulentă printre genuri.

strămoșilor cu privire la fabricarea și preaslăvirea mierii s-au pierdut, iar albinele sunt o specie pe cale de dispariție, care se mai găsește sporadic doar în câteva regiuni din Africa. La parodia temei ecologice instituite la început se adaugă și parodia unor tendințe contemporane. La o întâlnire a liderilor UE, mierea falsă a unui producător gigant este gustată și intens dezaprobată și se dă ordinul închiderii fabricii și înlătură-

rii CEO-ului. CEO-ul astfel înlăturat are o revelație improbabilă și devine în mod ironic producătorul independent al celei mai cleioase, mai supte și mai închegate mieri; asta până când Udo Kier își intră în rolul de *villain* care are la mână piața ungurească. *Zero* are un caracter de improvizație dusă la extrem și povestea e spusă fără dialoguri, cu o muzică sprințară de acordeon pe fundal, care îi dă o notă de *slapstick*. După cum se

clarifică mai departe, niciuna dintre situațiile care se pot anticipa nu este tratată cu seriozitate, ci luată peste picior, însă ce fascinează este temeritatea ludică a lui Gyula Nemes, care merge până într-acolo încât să nareze prin punctul de vedere al albinelor, respectând vizual gama ultravioletelor văzute de ele.

Georgiana Madin

Focus Lituania

Aurora – voiaj în subconștient

Arthouse și SF, *Aurora* este o poveste de dragoste și un studiu despre obsesii, amintiri refulate și designul viselor.

Un centru de cercetare are un proiect nou: transferul neuronal, adică o formulă de comunicare de la creier la alt creier, prin electrozi și dispozitive complicate și cuve cu gel. S-a găsit și candidatul ideal: Aurora (Jurga Jutaitė), o doamnă foarte prezentabilă și deosebit de comatoasă. Savantul care va încerca să comunice cerebral cu Aurora este Lukas (Marius Jampolskis), deloc insensibil la farmele domnișoarei. Comunicarea odată stabilită

de-abia atunci încep problemele. În mediu greu de definit (virtual/oniric/cerebral?) în care Lukas și Aurora se întâlnesc supra-realistul abundă, dorințele carnale sunt evidente, dar evenimentele din trecut sunt perfect încifrate în simboluri și de-a dreptul hieroglifice.

Kristina Buožytė pornește de la science-fiction, dar regizează un thriller erotic supra-realist care are mai multe de-a face cu giallo-urile italienești '70-iste decât cu *The Cell* al lui Tarsem.

Coregrafiat cu bun-gust, dar fără pudori, erotismul din tărâmul de nicăieri din capul Aurorei dă ocazia unor secvențe antologice, îmbinate în senzualități și terori. În *Vanishing Waves* finețea vine din poignet, misterul are fluxuri și refluxuri, iar carnea pare-a se împlini mai plenar decât s-ar putea aștepta cineva de la un film de genul SF.

Cristi Mărculescu

Umbre

Orbitor – terori mediteraneene

Pe o insulă pârjolită de soare, un imigrant pârlit încearcă să n-o ia razna.

De la John Ford la Chan-wook Park și de la Hitchcock la Tarantino suspansul a fost fie o miză, fie un instrument esențial pentru cinema. Debutanta Joyce A. Nashawati își asumă un experiment riscant: suspans făcut din aproape nimic, calibrat fin din regie. Rezultă *Blind Sun* (*Orbitor*, dar n-are nicio treabă cu Cărtărescu), un thriller psihologic minimalist cu vizualuri brici și de eficiență maximă.

Poveste avem: un imigrant angajat de-o familie de francezi să păzească reședința dintr-o insulă grecească și să hrănească pisica, încearcă să-și recupereze actele confiscate de un polițai

și să refuze interesul mult prea evident al unei vecine plictisite și trecute. Micile incidente sunt treptat înlocuite de marile psihoze. Nashawati lasă loc și pentru mici evenimente mundane și pentru terori rampante, care zvârcolesc și tensionează și mințile protagonistului. Ziad Bakri joacă memorabil un personaj fantomatic, fugit dintr-o lume descompusă și ajuns într-o lume în curs de descompunere. Amplasat într-un viitor probabil și deloc rezonabil pentru Grecia, calvarul imigrantului e ancorat mai mult în realitatea locală a imigrației decât în discursurile lăcrămoase și corecte politic care bruiază dezbaterile despre ce se întâmplă cu Grecia și cu direcția ei.

Una din piesele de rezistență ale ediției 2016 de TIFF, *Orbitorul* grecesco-francesco-libanez este un melanj de Ballard (*The Drowned World*) și *Weird Wave* grecesc. O toropeală halucinantă și anxioasă.

Cristi Mărculescu

Competiție

Cei cinci care hotărăsc câștigătorul TIFF 2016

Juriul principal al Competiției și-a încheiat misiunea: a vizionat cele 12 filme selectate și urmează să decidă câștigătorii.

Cine sunt cei care vor da verdictul privind cel mai bun film din Competiție? Ce îi convinge că un film este bun sau mai puțin reușit și cum se raportează la opiniile colegilor, înainte de a vota? Juriul internațional s-a întâlnit cu presa. Am spicuit din răspunsurile lor.

Tomasz Wasilewski (regizor polonez, câștigător acum doi ani al premiului pentru cea mai bună regie la TIFF) se află a treia oară la Cluj, unde se simte deja ca acasă. El spune că românii și polonezii se aseamănă și că a rămas prieten cu mulți oameni întâlniți aici. Unora le-a cerut chiar și părerea vis-a-vis de anumite scene din filmele la care lucra.

Wieland Speck (curator principal al secțiunii Panorama, de la Berlin) e prima oară la Cluj, dar contactul cu TIFF-ul l-a stabilit de ani buni. Spune că juriul din care face e cel cu care s-a conectat cel mai bine și că până acum discuțiile au fost realmente constructive.

Margita Gosheva (actriță bulgară, a câștigat premiul pentru cea mai bună interpretare la TIFF) e mulțumită de diversitatea filmelor din competiție și spune că premiul de anul trecut a surprins-o, din moment ce se afla în competiție și cu Tim Roth, pe care îl apreciază foarte mult.

Bill Guentzler (director artistic la Cleveland IFF, unicul festival american dedicat

cinema-ului din Estul Europei) s-a arătat încântat de tot ce a găsit la TIFF. Având origini slovace, se bucură de faptul că în orașul lui sunt mulți vorbitori de limbi est-europene, care vin la proiecții.

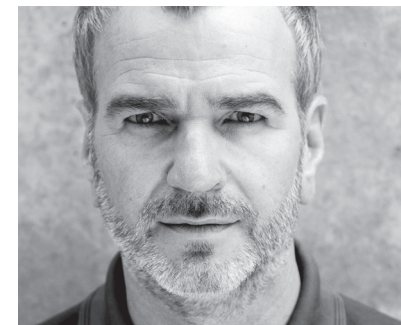
Cătălin Cristuțiu (unul dintre cei mai prolifici monteurii români) a destăinuit că primul lui zbor cu avionul a avut destinația Cluj și că la TIFF vine de mult timp, fiind festivalul unde a trăit multe premiere personale: primul Haneke văzut și filmul *Marketa Lazarová*.

Una dintre întrebările care a născut cele mai implicate reacții a fost de ce tot mai mulți regizori aleg să lucreze cu actori amatori. Gosheva a spus că pentru ea, ca actriță, e necesar să îi observe pe aceștia, că are de învățat de la ei, dar că există riscul ca regizorilor care lucrează mult cu amatori să le fie grea revenirea la profesioniști. Speck a punctat că filmul de ficțiune tinde să fie tot mai realist, de aici opțiunea pentru amatori. Guentzler a completat că lucrul cu amatori trebuie încurajat doar atunci când nu e o tehnică de marketing.

S-a discutat puțin și despre criteriile de jurizare. Părerea unanimă a fost că votul e ultima

Tomasz Wasilewski

Wieland Speck

Margita Gosheva

Bill Guentzler

Cătălin Cristuțiu

Filmul de ficțiune tinde să fie tot mai realist, de aici și opțiunea regizorilor de a distribui amatori în rolurile principale

soluție, discuțiile înăuntrul juriului fiind calea optimă pentru un rezultat corect. Wasilewski a punctat că se poate ca fiecare să îi placă lucruri diferite și a glumit că majoritatea filmelor pe care le-a ales în trecut au câștigat. Guentzler a completat că trebuie să se țină cont și de posibilitățile tehnice modeste din anumite țări, vrând să spună că orice film trebuie discutat și în legătură cu contextul în care a fost realizat. Speck a adăugat că trebuie căutate manierele cele mai originale de a spune o poveste.

S-a pus și problema lipsei unui critic înăuntrul juriului, cu legătură la deciziile ciudate luate uneori la Cannes, la care jurații au replicat că s-au înțeles bine și asta e cel mai important. Cristuțiu a completat că pe Croazetă concurează cinești consacrați și că unii jurați nu le cunoșteau carierele, pe când TIFF caută regizori debutanți, așa că fișele profesionale ale lor nu cântăresc atât de greu.

Ion Indolean

Fără limită

Bronz, un coming-of-middle-age scaldat în soare și alcool

Filmul este, printre altele, și un eseu original, de multe ori sardonice, despre ireversibila deteriorare a fizicului și greutatea de a o accepta ca atare.

Bronz / Suntan (r. Argyris Papadimitropoulos, 2015) e suficient de descreierat și de ireverent cu materia umană tratată încât să treacă drept o replică grecească la *Spring Breakers* (r. Harmony Korine, 2012) în care raportul de putere e inversat.

După ce preia cabinetul medical al unei insule grecești care se întreține aproape doar din turismul estival, lui Kostis (Makis Papadimitriou) i se aprind călcăiele după Anna (Elli Tringou), o turistă mult mai tânără venită în vacanță pe insulă pentru o lună. Atunci când Anna intră în cabinetul lui cu niște zgârieturi provocate de un accident de motocicletă, însoțită de grupul ei dezinhbat și pus pe glume, lui Kostis îi sunt de

ajuns câteva priviri și gesturi îndrăznețe ca să o urmeze apoi neobosit la distracțiile de pe insulă.

Kostis e foarte singuratic și pare că are nevoie de sentimentul apartenenței la un colectiv vesel. Nu e nicio surpriză când începe să închidă intransigent cabinetul la oră fixă, lăsând pacienții cu ochii în soare din dorința de a merge la plajă. Flirtul pe care Anna îl pune în mișcare din plicis inocent îl face pe Kostis să abandoneze orice inhibiție emoțională. Se lasă în voia ei cu o nepăsare aproape masochistă față de propria persoană. Un pic mai multă atenție, iar Kostis se pierde complet și este dispus la tot soiul de acrobații prin cluburile de noapte de pe insulă.

Regizorul și scenaristul Argyris Papadimitropoulos profită de astfel de momente ca să construiască o imagine crudă, dar stilizată în culori vii, a dorinței lui Kostis de a fi acceptat și iubit de cine nu trebuie. Cineastul mizează pe grotescul impulsurilor de *midlife crisis* ale lui Kostis, cât și pe contrastul dintre trupurile perfect tonificate ale tinerilor turiști și alura lui mototolită, care nu îl ajută deloc să țină pasul cu activitățile bahice.

Bronz coboară fără sfială în patetismul imprudent al protagonistului, scoțând din el un tip de comedie macabră greu de îndurat pe alocuri – Papadimitropoulos experimentează nemilos pe trăirile lui și le intensifică până la absurd. Faptul că începe să își trateze pacienții ca pe o marfă industrială ajunge să fie una dintre cele mai mici probleme pentru medicul Kostis, fiindcă e prins într-o spirală descendentă în care nu face decât să accelereze spre dezastru, spre stupefacția plină de haz a prietenilor Annei.

Georgiana Madin

Zilele Filmului Românesc

Imagini din vis, Rodion nefiltrat

Documentarul despre Rodion Roșca este un *coup-de-coeur* indiscutabil al ZFR-ului 2016.

În 1979 Rodion Roșca era pe val. Rodion G.A. era prin topurile de muzici cu albumul de debut, pe care cenzura comunistă nu l-a lansat niciodată pe disc. 30 de ani mai târziu Rodion reapărea din uitare, fulgerător, pe scenele muzicale din București. Noua expunere își făcea efectul instant. Rodion devenea instant ceea ce i se refuzase în ultimele 3 decenii: icon și pionier al muzicilor electronice românești.

Documentarul lui Sorin Luca îl oferă publicului și fanilor - pe care i-a câștigat și recâștigat - pe Rodion Roșca cel de-acum, care încă locuiește într-o casă țărănească din satul Așchileul Mare. Un portret simplu, dar profund uman, lipsit de false modestii și plin de speranțe și amintiri. În același timp document(ar) despre un om extraordinar *Imagini din vis* este și o investigație despre viața la țară din România noastră contemporană, trăită și explicată de Rodion, (fost) orășean acclimatizat în rural. Inspirat să-și păstreze focusul pe protagonist, regizorul Sorin Luca nu refuză colateralele subiectului. Astfel, cotidianul lui Rodion include în film și detaliile (uneori copioase, alte ori dificile) ale vieții la țară, dar și amintirile povestite aproape cu evlavie, des-

„Mă trezesc în pat că am visat. Și mă întreb eu dacă nu cumva e posibil ca să fie reală treaba și Dumnezeu să te ajute și să transforme totul în vis” - Rodion

pre mama artistului, momentele de inspirație muzicală ale tinereții și principiile de viață.

Portretul surpins minuțios poate uimi și distra, întrista și delecta. Detaliile (organizarea minuțioasă a casei, câinele paralizat, job-urile ocazionale de montat sisteme audio pe mașini satești) și conduita (bun gospodar, forțat de împrejurări să se adapteze vieții rurale, cu duritățile și dubioșeniile aferente) sunt ritmate frumos și cursiv, cu incursiuni în vise, amintiri și panseuri intime ale personajului.

Imagini din vis este un portret profund uman centrat pe reinventarea întru viața la țară a unui artist și stârnește un amestec tulburător de fascinație și empatie, sprânză și resemnare.

Cristi Mărculescu

InterogaTIFF

Baya Medhaffar: „Filmul îmi descrie viața la momentul respectiv”

Tânăra studentă la Producție de Film Documentar în Paris, Baya Medhaffar, debutează ca actor în rolul lui Farah, personajul principal din *Cum deschid ochii* (r. Leyla Bouzid).

Baya Medhaffar este una dintre starurile în ascensiune ale Noului Val cinematografic Tunisian. Munca ei este îndreptată în principal în direcția expunerii situației sociale din țara natală atât înainte cât și în urma Primăverii Arabe. După ce a câștigat o serie de premii importante și a fost proiectată la câteva dintre cele mai importante festivaluri din Europa, producția a fost lansată simultan în toate cele 24 de regiuni ale Tunisiei.

Spune-ne despre experiența ta în *Cum deschid ochii*. Cum a fost să te implicii în film, cum ai prins rolul, ai avut vreo temere?

Nu am mai jucat niciodată, am avut un prieten care face filme și ne-am distrat mai mult creând unul, la un moment dat. Într-o zi el a vorbit cu Leyla despre mine și ne-am întâlnit. A fost foarte nostim deoarece mi-a povestit despre scenariu și povești și, într-un fel, îmi descria viața mea la momentul respectiv. Chiar dacă diferențe există și sunt chiar multe, mi-a dat puțin din energia pe care am avut-o la Revoluție.

Așa că mi-am spus „Trebuie să fac asta”, mi-am exteriorizat sentimentele cu privire la acest capitol din viața mea. Am vrut să fiu parte din noul val al cinematografiei

tunisiene, care discută despre Revoluție și încearcă să reprezinte o altă imagine a țării noastre. E amuzant, pentru că Leyla m-a ales pe mine dintre 200 de fete pe care le-a văzut la preselecții. M-am simțit foarte bine din cauza asta.

O bună parte din film reflectă felul în care sunt/au fost văzute femeile în Tunisia. Regizorul este tot o femeie.

Principalele personaje sunt, într-adevăr, femei. Dar cred că este mai degrabă un film despre energia tinereții decât despre energia femeilor tinere. Situația femeilor în Tunisia este foarte bună, comparativ cu drepturile femeilor în alte țări din lumea arabă. Cred că aceste femei nu au nevoie de purtători de cuvânt, sunt suficient de libere să vorbească singure. Desigur, sunt multe lucruri de îmbunătățit, dar obsev că același lucru se întâmplă și în Europa (violență domestică, viol) și nu e specific doar țării mele. Cred cu tărie că aceste lucruri se vor întâmpla firesc, deoarece, sincer, cred că femeile deja fac totul și orice. De aceea cred că mișcarea feministă tunisiană e puțin problematică, datorită faptului că femeile sunt deja puternice și emancipate.

Am observat că știi foarte multă literatură românească.

Da, Gherasim Luca și Emil Cioran. Ador felul în care Luca deconstruiește limbajul. Este fascinant - un român care scrie atât de frumos în franceză. Reflectă un mod de a gândi atât de frumos, scrierile sale sunt expresive și bogate. Filmele cu Gherasim Luca citind arată că este un autor complex, că operele sale sunt excepționale și când sunt citite când sunt ascultate. Deconstruiește cuvinte cu atâta pasiune în silabe, le condensează și extrage noi sensuri din orice, datorită faptului că țintește în inima cuvântului.

Flavia Dima, blog.tiff.ro

PAUZA DINTRE FILME NU-I TIMP PIERDUT. ÎNVESELEȘTE-TE ȘI ANTRENEAZĂ-ȚI MINEA CU O CURIOSITATE DIN ȘTIINȚĂ SAU PSIHLOGIE

Inima femeii bate mai repede decât cea a bărbatului, cu aproape 8 bătăi în plus pe minut.

REGINA MARIA
REȚEA NAȚIONALĂ DE SĂNĂTATE

www.reginamaria.ro
Call Center: 021 5009

Rememorăm cele mai frumoase ediții la o bere* cu prietenii de la TIFF.

La mai mare, TIFF.15!

trend
communication
Împreună de la început

* Că tot vorbim de 500 de ani de la adoptarea Legii Purității Berii.

IntergogaTIFF

Paul Negoescu: „Nu m-a interesat neapărat firescul”

Paul Negoescu se află în competiția națională cu *Două lozuri* – un film de public absolut savuros, despre trei prieteni ce rătăcesc un bilet câștigător de loto.

Cum și când ai făcut filmul?

L-am terminat acum vreo zece zile. Azi (n.r. ieri) se face un an de la prima zi de filmare. A fost *ultra low budget*. Bucur, Papadopol și Boguță au școală de actorie pentru amatori și la început au avut ideea ca la finalul cursului să facă scurmetraje. Acum câțiva ani, au decis să facă mai bine un singur film și să fie lungmetraj. M-au sunat și pe mine dacă m-aș băga în varianta în care să scrie altceva scenariu, că eu eram ocupat cu filmul meu și chiar nu aveam timp.

Odată ce ați început lucrul, ați improvizat mult?

Trebuie să recunosc că termenul asta de improvizare nu îmi place deloc, că sună ca ceva provizoriu, care nu are eternitate. Ne-am jucat când repetam – evident că nu țin cu dinții de text, mai ales când e scris pe gra-

bă – și modificam textul în funcție de actori. E și o convenție din asta mai groasă, mai de desene animate. Le-a plăcut să se joace, să se lase purtați... Cursanții învață să fie foarte firești în fața camerei. Pe mine nu m-a interesat neapărat firescul, pentru că asta nu e un film realist, nu se petrece într-un loc anume, am filmat în 11 orașe din jurul Bucureștiului, pentru a crea acest orașel de provincie pe care ni l-am dorit. E o convenție din asta de sketch.

Ai privit spre anumiți regizori ca să faci filmul ăsta?

Da, dar cumva inconștient. Întotdeauna mi-au plăcut Roy Andersson, Kaurismaki. Și sunt doi regizori belgieni care fac filme împreună, Gustave Kervern și Benoît Delépine, al căror film, *Aaltra*, l-am văzut la primul TIFF din viața mea.

Legat de trimiterea aia către Marfa și banii, ți-a venit pe moment sau era cuprinsă în scenariu?

Nu mai știu dacă era în scenariu, dar replica următoare, că românii nu știu să facă filme, am improvizat-o de la repetiție și a rămas acolo. Aveam chiar mai multe variante, dar a rămas dubla asta, unde, din păcate, nu zice până la capăt, că tre-abia să spună „filme cu blocuri, cu prostituate, cu golani, cu sărăcie”... toate clișeele care, de fapt, se regăsesc și în filmul ăsta. Asta e partea ironică, asta am vrut să subliniem, că nu din cauza subiectului nu le plac românilor filmele românești. Aici lumea râde pentru că filmul e de la început lipsit de orice pretenție. Eu nu știu să fac film de public, așa că am zis să facem o comedie respectând totuși principiile mele – să nu simt că mă compromit.

Ion Indolean

Recomandarea zilei

Restaurantul zilei

Str. Universității, nr. 8

Cocktailuri de la 10 lei

Bulevardul Eroilor, nr. 18

Meniu special TIFF vin gratis la orice mâncare

Str. Hermann Oberth, nr. 1

20% reducere cu vouchere

Str. Bogdan Petriceicu Hașdeu

Program / vineri / 3 iunie

FLORIN PIERSIC

11:00 *Ce se întâmplă, documentarul?*
Pământul iluminatilor (The Land of the Enlightened)
Pieter-Jan De Pue 88' / Belgia, Irlanda, Olanda, Germania [7R1]

12:45 *Supernova*
Schneider VS. Bax
Alex van Warmerdam 97' / Olanda [7R2]

14:45 *Supernova*
Panama
Pavle Vuckovic 98' / Serbia [7R3]

17:00 *Zilele Filmului Românesc*
Afacerea Est (Eastern Business)
Igor Cobileanski 84' / [7R4]

19:00 *Competiție, Zilele Filmului Românesc*
Căini (Dogs)
Bogdan Mirică 104' / România, Franța, Bulgaria, Qatar [7R5]

21:30 *Focus Lituania*
Jucătorul (The Gambler)
Ignas Jonynas 109' / Lituania, Letonia [7R6]

23:45 *Fără limită*
După Eden (After Eden)
Hans Christian Berger 80' / Canada [7R7]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
14:00 *Suspecți de serviciu*
Fotomodelul (The Model)
Mads Matthiesen 90' / Danemarca, Polonia, Franța, Suedia [7C1]

16:00 *What's Up Doc, Proiecții Speciale*
Ascensiunea lui Zlatan (Becoming Zlatan)
Magnus Gertten 100' / Suedia, Olanda, Italia [7C2]

18:30 *PROECȚIE SURPRIZĂ!*
Căsătorie în stil italian (Matrimonio all'italiana)
Vittorio De Sica / Italia, 104'

21:00 *Supernova*
Anomalisa
Charlie Kaufman, Duke Johnson 90' / SUA [7C4]

VICTORIA
10:00 *Zilele Filmului Românesc*
Scurtmetraje românești II (Romanian Shorts II)
107' / [7V1]

12:30 *Competiție*
Sete (Thirst)
Svetla Tsotsorkova 90' / Bulgaria [7V2]

14:45 *Competiție*
Fado
Jonas Rothlaender 102' / Germania [7V3]

17:00 *Proiecții Speciale*
Legături bolnăvicioase (Love Sick)
Tudor Giurgiu 86' / România [7V4]

19:00 *Umbre*
Orbitor (Blind Sun)
Joyce Nashawati 88' / Franța, Grecia [7V5]

21:15 *Zilele Filmului Românesc*
Ultima zi (The Last Day)
Gabriel Achim 105' / România [7V6]

CERCUL MILITAR
10:45 *Fără limită*
Interogatori (Interrogation)
Vetrimaaran 108' / India [8C1]

13:00 *Focus Lituania*
Sentimente înăbușite (Feelings)
Almantas Grikevičius, Algirdas Dausa 90' / URSS [7W1]

15:00 *Zilele Filmului Românesc*
Orizont
Marian Crișan 93' / România [7W2]

17:15 *Focus Lituania*
O noapte și încă o noapte (2 Nights Till Morning)
Mikko Kuparinen 84' / Finlanda, Lituania [7W3]

19:15 *Proiecție Specială*
Războiul regelui (The King's War)
Trevor Poots, 60' / România [7W5]

20:30 *Umbre*
Scurtmetraje, partea I (Shadows Shorts I)
74' / [7W3A]

22:15 *Umbre*
Scurtmetraje, partea a II-a (Shadows Shorts II)
71' / [7W4]

ARTA
10:00 *Zilele Filmului Românesc*
Imagini din vis (Dream Images)
Sorin Luca 78' / [7A1]

11:45 *Piața Unirii, Zilele Filmului Românesc*
Două lozuri
(Two Lottery Tickets)
Paul Negoescu 85' / România [7A2]

14:30 *Proiecții Speciale*
Urgia (Calamity) 98'
Andrei Blaier, Iosif Demian / România [7A3]

16:30 *Let's go digital! 90'*
Intrare liberă! [7A4]

19:00 *Zilele Filmului Românesc*
Discordia
Ion Indolean 71'
Romanian Sunrise
Abel Visky 24' / România [7A5]

21:30 *3x3*
Destin (Destiny)
Zeki Demirkubuz 102' / Turcia [7A6]

23:45 *Midnight Delirium*
36 de pași (36 pasos)
Adrián García Bogliano 97' / Argentina [7A7]

CINEMA CITY 3

14:30 *Proiecții Speciale*
Operațiunea Avalanșă
(Operation Avalanche)
Matt Johnson 94' / SUA [7X1]

17:00 *#animal*
Zero
Gyula Nemes 83' / Ungaria, Germania, Cehia [7X2]

19:30 *#animal*
Film de familie (Family Film)
Olmo Omerzu 95' / Cehia, Germania, Slovenia, Franța, Slovacia [7X3]

21:30 *Focus Lituania*
Aurora (Vanishing Waves)
Kristina Buozyte 120' / Lituania, Franța, Belgia [7X4]

CINEMA CITY 4

17:30 *Ziua maghiară*
Lily Lane
Benedek Fliegauf 91' / Ungaria [7Y1]

19:15 *Cinema Mon Amour*
50 de zile în deșert (50 Days in the Desert)
Fabrizio Martese 91' / Luxemburg [7Y2]

21:15 *Weekend la Castel*
The Show of Shows
Benedikt Erlingsson 82' / Islanda, Marea Britanie [7Y3]

22:45 *Fără limită*
Loev
Sudhanshu Saria 90' / India [7Y4]

MĂRĂȘTI

18:00 *Umbre*
Vizitatorul (The Visitor)
Jamil Henni 119' / România [7Z1]

20:30 *Zilele Filmului Românesc*
Ilegitim (Illegitimate)
Adrian Sitaru 89' / [7Z2]

DACIA MĂNĂȘTUR
18:00 *Zilele Filmului Românesc*
Scurtmetraje românești II
(Romanian Shorts II)
107' / [7M1]

20:30 *Retrospectiva Sion Sono*
Tărâmul speranței (The Land Of Hope)
Sion Sono 133' / Japonia [7M2]

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:45 *Piața Unirii*
Mad Max: Drumul furiei
(Mad Max: Fury Road)
George Miller, Margaret Sixel 120' / Australia, SUA [7U1]

SOMEȘ OPEN AIR

22:00 *Supernova*
Răzburarea amintirilor (Remember)
Atom Egoyan 94' / Canada, Germania [7S1]

INSTITUTUL FRANCEZ

22:00 *Focus Lituania*
Maestrul și Tatiana
(Master and Tatyana)
Giedre Zickyte 83' / Lituania [7F1]

MUZEUL DE ARTĂ

21:45 *Cinema Mon Amour, Zilele Filmului Românesc*
Cinema, Mon Amour
(Cinema, Mon Amour)
Alexandru Belc 70' / România, Cehia [7D1]

Proiecție specială

Tineretea Mădălinei Ghenea

Mădălina Ghenea va participa la o proiecție specială a filmului *Tinerete / La giovinezza / Youth*, de Paolo Sorrentino.

Încă de la primele sale apariții pe marele ecran, presa italiană scria despre frumoasa actriță și top model din România că are „farmecul mediteranean al Sophiei Loren”. Mădălina și-a început cariera de fotomodel la vârsta de 15 ani, iar apoi a apărut în reclamele unor branduri faimoase, iar la scurt timp a primit oferte de roluri în producții internaționale.

În 2011, a debutat ca actriță în comedia italiană *I Soliti Idioti* (r. Enrico Lando), a jucat în producții de succes precum *Dom Hemingway* (2013), alături de Jude Law, *Youth* (2015), alături de Michael Caine și Harvey Keitel, sau *Zoolander 2* (2016), unde i-a avut colegi de filmări pe Ben Stiller și Owen Wilson.

În *Youth*, filmul care va fi proiectat și în cadrul TIFF, Mădălina Ghenea joacă rolul lui Miss Univers.

Filmul a concurat în 2015 pentru Palme d'Or. Este al doilea film în care regizorul italian multi-premiat pentru *Il Divo* și *La grande bellezza* lucrează cu actori de limbă engleză. *Youth* a câștigat trofee pentru Cel mai bun film european, Cel mai bun regizor și Cel mai bun actor (Michael Caine) la Premiile Academiei Europene de Film și a fost nominalizat la Oscar pentru Cel mai bun cântec original. Filmul *Youth* va fi proiectat la Casa de Cultură a Studenților, **sâmbătă, 4 iunie**, de la **ora 14:00**.

„E un rol mic. Când am dat audiență pentru el era încă și mai mic, dar e un personaj de care m-am îndrăgostit. Ceea ce mi-a plăcut la acest personaj a fost contrastul. Am stat pe platou chiar și când nu era nevoie să stau acolo, doar ca să pot privi și să învăț. Am învățat foarte mult din fiecare întâlnire. Mă simt binecuvântată”

— Mădălina Ghenea, la premiera *Youth*.

Un gust deosebit se savurează cu măsură.